

Amor en el 'súper'

La trama: Montevideo, Uruguai. Jara, corpulent guàrdia de nit en un supermercat, controla amb videocàmeres les netejadores, una nit Júlia fa caure una pila de rotllos de paper i el supervisor l'esbronca, això desperta les simpaties de Jara, qui a partir d'aquest moment s'enamora secretament de la noia.

La pel·lícula: El cinema uruguaià (i per extensió, gran part del sud-americà) ho té cru per fer-se visible. ¿Què tal si es venen com productes del comerç just?... Altra de les sortides possibles rau en la coproducció amb Europa. *Gigante* s'hi acull. Malgrat que el títol remeti a la mítica pel·lícula de George Stevens del 1956, amb James Dean i Elizabeth Taylor d'estrelles rutilants, res hi té a veure aquesta humil comèdia escrita i dirigida per l'argentiní Adrian Biniez (Buenos Aires, 1974). Som davant d'un film pràcticament silenciós. I que quan parla no s'entén el que diuen els anònims personatges d'un relat de gent treballadora, a peu de carrer, immersos en un món tan gris que no sembla

capaç de protagonitzar cap història remarcable. Hauran de passar vint dels noranta minuts del film, per a que alguna cosa succeeixi en la rutina d'un *súper* tan lluminós com asèptic, on els petits robatoris de les dones de la neteja (la necessitat fa el lladre) són controlats per l'ull ominós d'un Gran Germà a estones condescendent. També la platònica història d'amor entre un nen gegant i una fràgil noia que s'entrena en arts marcials. Ja des del mateix títol, *Gigante* juga la carta de la ironia subtil i a la busterkeatoniana comicitat de situacions recreades amb la màxima economia de mitjans. A la *Berlinale* d'enguany, la pel·lícula va (re)collir uns quants premis: el del Jurat internacional, el de l'òpera prima i l'Alfred Bauer al risc innovador. Malgrat els guardons, a la Lleida de la erràtica Mostra de Cinema Llatinoamericà es passa en sessió única, a les engolfes d'una sala bonsai. I encara gràcies, diran.

La imatge: El gegant Jara carregant contra les prestatgeries del *súper* en un atac d'ira descontrolada i venjativa.

La frase: "Life, life, life", canta Jara tot dutxant-se, puny clos en alt, enamorat. ¿Què seria la vida, vida, vida, sense salpebrar-la amb amor?

La recomanació: Per als amants d'un cinema senzill, popular, obligat a passar per alternatiu, marginal i rar.

Gigante

Director: Adrian Biniez.

Intèrprets: Horacio

Camandule, Leonor Svarcas,
Fernando Alonso. Argentina-
Uruguai-Espanya-Alemanya,
2009. 94'. Funatic.